

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XXVII.

Vydána dne 14. března 1919.

Obsah: (Čís. 126.—128.) 126. Nařízení o soupisu a označení cenných papírů. — 127. Nařízení o dalším prodloužení platnosti zákona o podpoře nezaměstnaných. — 128. Nařízení o filmování a zakládání filmových podniků na Slovensku.

Čís. 126.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 12. března 1919

o soupisu a označení cenných papírů.

Na základě zmocňovacího zákona ze dne 25. února 1919, čís. 84 Sb. zák. a nař., nařizuje se toto:

§ 1.

Cenné papíry cizozemské a domácí jakéhokoliv druhu (obligace, dluhopisy, priority, akcie, losy, dílčí úpisy, požitkové a výherní listy a pod.) jakož i splatné kupony těchto papírů (oddělené i neoddělené), buďtež — mimo dluhopisy válečných půjček rakouských a uherských a pokladniční poukázky Rakousko-uherské banky — sepsány a označeny.

Za cizozemské pokládají se všechny cenné papíry, jichž kapitál neb úrok je splatný mimo území Československé republiky, tedy takové, jichž vydatel má sídlo mimo toto území.

K vůli zjednodušení budou jmenovány v tomto nařízení cenné papíry vydané bývalým státem rakouským neb uherským nebo společným rakousko-uherským „rakouskými státními papíry“, jiné cizozemské papíry cenné krátce „cizími papíry“, ostatní papíry „domácími papíry“, všechny tři skupiny „cennými papíry“.

§ 2.

Dle předchozího ustanovení podléhají:

- soupisu a označení všechny cenné papíry, pokud nalézají se na území Československé republiky;
- jen soupisu 1. cenné papíry uložené v cizině a patřící příslušníkům Československé republiky dle cílů na jejím území, neb osobám zdržujícím se nejméně jeden rok na tomto území, 2. dále prozatímní listy a cenné papíry, které v době soupisu byly upsány a přiděleny, k jichž vydání bylo dáno státní svolení, které však dosud efektivně vydány nejsou.

Cenné papíry uvedené pod písmenou b) podléhají označení teprve po přenesení do tuzemska dle ustanovení § 10.

§ 3.

Soupisem jest povinna bez rozdílu státní příslušnosti každá fysická nebo právní osoba (země, okresy, obce, banky, záložny, spořitelny a jiné peněžní ústavy, společnosti, společenstva, firmy, nadace, samostatné fondy atd.) nalézající se v době soupisu na území Československé republiky,

- která jako vlastník má u sebe uvedené cenné papíry;
- která cenných papírů nabyla jakýmkoliv způsobem, avšak s výhradou vlastnictví odezdala je z jakéhokoliv důvodu pouze do držení, uschování a pod. osobám jiným;
- která cenné papíry drží nebo má v uschování pro osoby jiné.

Seznam podá přednosta domácnosti též za členy své rodiny žijící s ním ve společné domácnosti, čeleď a služebnictvo samy za sebe resp. svoje rodiny.

Za nezletilé osoby a osoby pod kuratelou podá seznam zákonný jejich zástupce, za neodevzdané pozůstalosti osoby, které vedou správu pozůstalosti.

Ohledně peněžních ústavů uvedených v § 11 jakož i státních pokladen, v jichž uschování se nacházejí cenné papíry, jako kauce, sirotčí vklady a pod. jsou obsaženy zvláštní předpisy v § 11, pokud se týče v § 13.

Spoluvlastníci jsou povinni vyznačiti v soupisu svůj podíl na společných cenných papírech a zároveň uvést, kde papír jest uložen; nalézali se u některého vlastníka, uvede tento svůj podíl v rubrikách pro vlastní papíry, podíly ostatních spoluvlastníků v rubrikách určených pro papíry patřící jiným osobám.

§ 4.

Za označení cenných papírů (i vylosovaných nebo splatných) platí se půlprocentní evidenci

poplatek z jejich úhrnné jmenovité hodnoty, nejmeně však 10 h.

Znějí-li papíry na jinou než korunovou měnu, přepočítá se cizí měna dle tabulky A a úhrnný obnos zarovná se dolů na číslo dělitelné 10 korunami.

Výherní listy tažených losů a požitkové listy čítají se jednou pětinou jmenovité ceny příslušného papíru.

Propadlé cenné papíry a takové, které zánikem (konkursem atd.) ústavu emisního staly se bezcennými, podléhají sice soupisu, nikoli však poplatku; byl-li zapraven, může strana zažádati o jeho vrácení u okresního finančního ředitelství, v jehož obvodu bydlí nebo nalézá se příslušné depositní místo. O rekursu rozhoduje konečně (zemské) finanční ředitelství.

§ 5.

Soupis bude proveden v době od 20. března až do 20. dubna u úřadů neb ústavů v příloze B.

Pro Slovensko ustanoví generální finanční ředitelství v Bratislavě (Prešpurku) úřady, které provedením soupisu jsou pověřeny. Toto ředitelství je též oprávněno přizpůsobiti nařízení toto slovenským poměrům a uvést je ve známost zvláštní vyhláškou.

§ 6.

Soupisový seznam, který možno obdržeti u obecních úřadů nebo magistrátů, mimo to v Praze, Brně a Opavě u hospodářského úřadu (ekonomátu) při finančním (zemském) ředitelství, budiž dle přiložených vzorců a poučení d v o j m o řádně a svědomitě vyplněn.

Vyplněný seznam budiž odevzdán zároveň s cennými papíry, jež nalézají se u podavatele a mají býti označeny, tomu soupisovému úřadu, v jehož okresu strana má své řádné bydliště. Osoby meškající v době soupisu mimo své řádné bydliště nebo v cizině, mohou cenné papíry, jež v té době právě ve svém držení mají, sepsati a dáti označiti u nejbližšího tuzemského soupisového úřadu.

Soupisový seznam podává se zvlášť ohledně papírů domácích a státních rakouských, a zvlášť ohledně ostatních papírů (cizích). Nestačí-li pro to soupisový seznam, může býti použito zvláštního archu specifičního.

Seznam budiž s udáním přesné adresy čitelně podepsán a výslovně stvrzeno, že strana je ochotna jeho správnost přísahou potvrditi. Při podání seznamu musí se podavatel legitimovati (křestním, domovským neb konskripčním listem, úředním dekretem, výplatním listem o vyživovacím příspěvku, výkazem k odběru potravin atd.).

§ 7.

Má-li strana seznam podávající vedle vlastních papírů též papíry patřící jiným osobám, třeba předložiti zvláštní seznam ohledně každého deponenta (bez použití formuláře).

Osoby, jichž vlastní cenné papíry nalézají se u osob jiných a které také nemají u sebe žádných cenných papírů, patřících jiným osobám, podají pouze vyplněný seznam.

Držitelé zajištěných schránek (safesů) v bankách a jiných peněžních ústavech mají sami cenné papíry si vyzvednouti a předložiti k označení; mohou tak učiniti též u úřadu neb ústavu, v jehož okresu schránky se nalézají.

Peněžním ústavům naznačeným v § 11 jest však dovoleno ve všeobecné soupisové lhůtě přijímati do úschovy i neokolkované cenné papíry; avšak i v tomto případě podléhá deponent všeobecné ohlašovací povinnosti dle § 3, lit. b), a peněžní ústav je povinen tyto papíry pojati do soupisu a označení.

Nejsou-li majiteli resp. jeho zákonnému zastupci známa všechna data potřebná ku soupisu cenných papírů uložených u některé státní pokladny neb u jiného depositního místa, uvede v seznamu, pokud se týče v jeho specifikaci toto depositní místo, po případě i další data jemu známá.

Příslušníci Československé republiky meškající v tuzemsku, jakož i osoby bydlící na tomto území nejméně jeden rok (v době do 1. března 1919) musí v příslušných rubrikách oznámiti též cenné papíry uložené v cizině, rovněž i depositní místo jejich a připojiti ohledně jich zvláštní seznam (bez formuláře). Cizozemci meškající v tuzemsku kratší dobu než jeden rok, doložte tuto okolnost v seznamu soupisovém průkazem o své státní příslušnosti.

§ 8.

Nalézá-li se plášť a kuponový arch (po případě talon) u různých osob, jsou obě soupisem povinny a zavázány přesně udati, u koho se kuponový arch, pokud se týče pláště, nalézá. Poplatek evidenční zaplatí se jen jednou, a to z pláště; z kuponového archu (talonu) pouze tenkrát, nalézá-li se plášť mimo obvod republiky Československé. Přeneseli-li se plášť, pokud se týče kuponový arch dodatečně do tuzemska, třeba jej v zákonné lhůtě předložiti dodatečně k označení (kolkování) a předložením kolkovaného archu, po případě pláště, podati důkaz, že soupisové a okolkovací povinnosti dle tohoto nařízení řádně bylo vyhověno.

Za označení (kolkování) volných (detachovaných) kuponů neplatí se žádný evidenční poplatek.

§ 9.

Označení (kolkování) provede se takovým způsobem, že úředník pověřený soupisem přeime od strany oba stejnopisy soupisových seznamů i s předloženými cennými papíry, a neshledá-li žádné závady, запиše je do svého rejstříku, opatří plášť i talon a kuponový arch razítkem a svým podpisem.

Na kuponovém archu okolkují se všechny snad už splatné a 8 ještě nesplatných kuponů pololetních, pokud se týče 4 celoroční, při čemž kupony spolu související mohou býti najednou okolkovány tak, aby každý kupon byl zasažen jednou čtvrtinou okolkovacího razítka. Okolkovati také třeba všechny oddělené kupony, ať už patří k cenným papírům téže strany či k papírům jiným. Podpisu úředníka ke kolkovacímu razítku u nich netřeba.

O označených cenných papírech vede každý úřad (má-li více pokladen kolkovacích, tedy pro každou pokladnu zvlášť) rejstřík, do něhož zapisuje jednotlivě soupisové seznamy dle pořadí přicházejících stran, opatří oba stejnopisy seznamu rejstříkovým číslem; jeden stejnopis označený stvrzením o zaplacení poplatku vrátí straně, druhý přiloží k rejstříku. Tento stejnopis je po 8 dnů po ukončení všeobecného soupisu vyhrazen straně ku nahlédnutí.

§ 10.

Pozdější označení po uplynutí doby všeobecného soupisu povolití může ministr financí, po případě úřad jím zmocněný k tomu, a to na příkaz, že strana skutečně nemohla dostáti v čas své soupisové povinnosti.

Nekolkované cenné papíry nacházející se v cizině, které stávají se poplatnými dle tohoto nařízení přenesením do republiky Československé, jest povinen majitel neb uschovatel dáti označiti (okolkovati) do 8 dnů po přenesení do tuzemska u berního úřadu v sídle okresního finančního ředitelství, v jehož obvodu bydlí, resp. se zdržuje, v Praze u zemské finanční pokladny v Praze. Tento označí (okolkuje) předložené cenné papíry dodatečně dle § 9 a zaneše je do zvláštního rejstříku. Toto dodatečné označení při přenesení papírů do tuzemska povolí se jen tenkrát, pokud-li osoba předkládající papír potvrzeným soupisovým seznamem, že papír k řádnému soupisu byl přihlášen, pokud se týče, že papír nabyla až po 12. březnu 1919 za peníze k soupisu přihlášené nebo že v době soupisu nebyla příslušníkem Československého státu a nedlela v něm déle jednoho roku.

Dodatečnému okolkování podléhají také neemittované cenné papíry dle § 2, lit. b), č. 2. V soupisu musí uvést jak upisovatel, tak i příslušná domácí banka či ústav (tento ve zvláštním

seznamu), které povinny jsou cenné papíry takové předložiti k okolkování do 8 dnů po skutečném vydání.

§ 11.

U zemských ústavů, akciových bank a jejich filiálkách, dále u Městské spořitelny Pražské, u České spořitelny a První Moravské spořitelny v Brně (ústavy ty jsou vůbec jmenovány bankou) provede se soupis v místnostech bankovních bankovními úředníky za dozoru státního úředníka, který pak provede okolkování.

Banka oznámí hned počátkem soupisu bankovní úředníky soupisem pověřené soupisovému úřadu ustanovenému pro sídlo banky, v hlavních městech (zemskému) finančnímu ředitelství. Úřad státní zaváže bankovní tyto úředníky přísahou, že věrně a svědomitě provedou soupis jim svěřený, zároveň pak sdělí bance jméno státního úředníka pověřeného dozorem a označením u banky. Změní-li se během soupisu úředníci provádějící soupis, vyznačí se změna ta v rejstříku hlavním před příslušnými dalšími položkami.

Bankovní úředníci sestaví za účelem označení seznam cenných papírů uložených u banky v otevřených individuálních depozitech na předepsaných formulářích (specifikacích), a to zvlášť ohledně papírů domácích a rakouských státních, a zvlášť ohledně papírů cizích. Tyto papíry registrují se ve specifikacích dle jednotlivých druhů s udáním počtu kusů a úhrnné nominální ceny. Do hlavního rejstříku přenesou se celková data odděleně ohledně papírů domácích, rakouských státních a cizích, takže 3 řádky hlavního rejstříku znázorňují zpravidla jedno individuální depot rozepsané ve třech specifikacích.

Deponenti, o nichž je schovacímu místu známo, že jsou příslušníky cizího státu, buďtež pojatí ve zvláštní seznam, rovněž i ti, jejichž příslušnost bance známa není.

Vlastní cenné papíry banky registrují se tímž způsobem s tím rozdílem, že se ve specifikaci uvede banka sama jako vlastník cenných papírů.

Při kumulativním depotu budiž veden zvlášť osobní a zvlášť věcný rejstřík.

V osobním buďtež uvedeni jednotliví deponenti ve 3 skupinách (příslušníci domácí, cizí a osoby neznámé příslušnosti) s označením obnosu (v nom. ceně podle druhů papírů), kterým účastnění jsou jednotlivci na společném depotu.

Věcný rejstřík obsahovati musí:

- a) všechny papíry, nacházející se efektivně u banky v kumulativním depotu, a to dle jednotlivých druhů odděleně od papírů domácích, rakouských státních i cizích;
- b) papíry na účet banky jinde uložené dle jednotlivých druhů s přesným vyznačením

nominální ceny, osoby a místa, kde papíry ty leží.

Deponenti mající vedle podílů na kumulativním depotu zároveň depot individuální (na př. při losech), budtež uvedeni v obou depotech. Zvláštní seznam dlužno sestaviti i pro event. cenné papíry dosud nevydané (§ 2, lit. b, odst. 2.).

Príslušné tiskopisy pořídí si každý ústav sám a vypočítá také celkový poplatek.

Ukončení registrování oznámí banka příslušnému úřadu, který vyšle k bance úředníka, pověřeného označením a opatřeného okolkovacím razítkem.

Neshledá-li úředník ten žádných nesrovnalostí (tyto dlužno ihned odstraniti), porovná jednotlivé cenné papíry, které mu banka za tím účelem připraví, se zápisy příslušných rejstříků, okolkuje cenné papíry a kupony, a pod razítko připojí svůj podpis, dále na rejstřících a specifikacích stvrdí jejich správnost, jakož i správnost vypočteného evidenčního poplatku. Detachované kupony se sepiší na zvláštním archu.

Za účelem zkoumání správnosti zápisů rejstříkových má státní úředník právo nahlédnouti v bankovních úředních hodinách do všech deníků a zápisů bankovních, obsahujících data ku přezkoumání tomu potřebná, a to nejen v době označení, nýbrž i dříve po celou dobu sepisování rejstříků. Stejně právo přísluší také zemskému finančnímu ředitelství a finančnímu ministerstvu, které mohou vládním komisařem i jinými úředníky i později přesvědčiti se o správnosti soupisu a označení.

Pokud by během zapisování do rejstříků před počtetím označení bylo třeba označiti jednotlivé cenné papíry uložené u banky, může se tak státi dřívějším zápisem do příslušných formulářů po dohodě s příslušným státním úřadem, resp. úředníkem pověřeným označením, který od případu k případu označí příslušné cenné papíry dle zásad svrchu uvedených a stvrdí to v rejstříku, resp. v jeho přílohách svým podpisem a připojením okolkovacího razítka, jakož i data, kdy označení provedl.

Po provedení soupisu a označení, pro něž stanovena je lhůta do konce května 1919, podepíší bankovní úředníci rejstřík a jeho specifikace, které na stvrzenku převezme státní úředník pověřený označením, a odevzdá svému soupisovému úřadu; výši evidenčního poplatku oznámí přípisem příslušné (zemské) finanční pokladně, které banka poplatek ten má zaslati do 8 dnů po ukončení označení.

Pro nesprávné vedení rejstříku neb jiná porušení soupisových předpisů podléhají dotčení úředníci bankovní peněžité pokutě do 2000 K nebo vězení do 3 měsíců, jež nelze změnit na pokutu; banka ručí pak státu za škodu způsobenou jejími úředníky, a pokud by volení funkcionáři neb usta-

novení ředitelé zanedbávali své povinnosti dozorací, budou trestáni pokutou do 2000 K neb vězením do 3 měsíců.

§ 12.

U jiných peněžních ústavů může politický úřad příslušný dle sídla jejich (v Praze, v Brně a v jejich předměstích zemské finanční ředitelství a v Opavě finanční ředitelství) povolit na zvláštní žádost, aby se soupis provedl zvláštním státním úředníkem za tím účelem tam vyslaným, a to v místnostech ústavu ve všeobecných dnech soupisových. Lhůta tato může býti v nutných případech politickým úřadem přiměřeně prodloužena.

Svolení k tomuto způsobu označení udělí se jen v tom případě, nalézá-li se u ústavu tohoto tak veliký počet cenných papírů podrobených okolkování, že by přenášení jich jinam působilo nepoměrné potíže.

§ 13.

Státní pokladny, u nichž uloženy jsou cenné papíry, provedou soupis a označení jich svými vlastními orgány dle zvláštních předpisů, které o tom budou vydány.

§ 14.

Státní orgány jsou oprávněny, dožádati všechny orgány státní, zemské, okresní a obecní, farní úřady, učitelstvo jakož i soukromé osoby fyzické a právní o služby a podpory k účelu soupisu.

Osoby, které nejsou státními úředníky, mají za tím účelem složiti slib příslušnému soupisovému úřadu. Dožádaný orgán, pokud se týče osoba, jsou povinny pod pořádkovou pokutou do 500 K vyhověti bez průtahů této žádosti.

Osoby, jmenované v odst. 2. jsou povinny i po době soupisu podati státním orgánům vysvětlení a doklady o údajích obsažených v podaných seznamech. Nevyhoví-li této povinnosti, může jim býti uložena pořádková pokuta do 1000 K, případně vězení do 1 měsíce.

§ 15.

Jakýkoliv obchod (převod, zástava, uschování atd.) neoznačenými cennými papíry je zakázán, právní jednání odporující tomuto zákazu jsou neplatná. Ze zákazu toho je vyňato přejímání papírů do depotu dle § 7, odst. 4., a zástava cenných papírů deponovaných v tuzemských peněžních ústavech.

Vydatelé cenných papírů splatných v území Československé republiky zakazuje se dále jakákoliv výplata na neoznačené cenné papíry a na neoznačené kupony. Nemá-li některý druh cenného papíru žádných kuponů, nutno pro výplatu úroků či dividend vykázáti se okolkovaným talonem a není-li ani toho, okolkovaným pláštěm.

Na cenné papíry dle § 2, lit. b) č. 1 pouze sepsané jest dovoleno konati výplaty jen v tom případě, že byly dodatečně označeny dle § 10.

Na takové tuzemské cenné papíry, jež nepodléhají soupisu proto, že dnem 12. března 1919 nenáležely osobám naznačeným v § 2 lit. b) tohoto nařízení a nacházely se mimo území Československé republiky, je dovoleno konati výplaty jen tenkrát, jestliže osoba je předkládající tyto předpoklady prokáže potvrzením svého finančního úřadu nebo, bydlí-li mimo vlast, potvrzením svého konsulátu a dále řádného zastoupení Československé republiky úřadujícího v tom státě, ve které se papíry dnem 12. března 1919 nalézaly.

Další podmínkou jest, aby stát, kde se tyto papíry dne 12. března 1919 nalézaly, nezkráceně vyplácel cenné papíry splatné v jeho území, pokud byly dle tohoto nařízení v Československé republice označeny.

Osobám povinným soupisem cenných papírů dle tohoto nařízení vydali zdejší úřady obdobně potvrzení ohledně jejich papírů v cizině splatných (afidavit), jen pokud, pokud tyto papíry byly skutečně k soupisu přihlášeny, pokud se týče označeny.

§ 16.

Podání, protokoly a osvědčení v záležitostech nařízeného soupisu a označení jsou prosta kolku.

§ 17.

Nesprávné údaje seznamu se trestají pokutou do 5000 K nebo vězením do tří měsíců.

Kdo by nečinil zadost své soupisové povinnosti dle § 1. tohoto nařízení a měl po uplynutí lhůty stanovené pro označení ve vlastnictví nebo vědomě cizím jménem držel neoznačené cenné papíry, dopouští se těžkého přestupku důchodkového a propadá peněžitě pokutě ve výši jedné pětiny nominální ceny příslušného papíru, nejméně však 50 K.

Ústavy, které neoznačené cenné papíry vědomě přijmou do svého uschování a držení, do-

pouštějí se těžkého přestupku důchodkového a podléhají pokutě do výše dvou pětin nominální hodnoty příslušného papíru, nejméně však 1000 K. Výjimku tvoří ustanovení § 7, odst. 4 nařízení.

Kdo jakýmkoliv způsobem obchoduje nebo sprostředkuje obchod neoznačenými papíry řečených druhů jménem svým nebo cizím, dále, kdo vědomě ruší výkon soupisu jakýmkoliv způsobem aneb okolkovací značku padělá, dopouští se těžkého přestupku důchodkového a bude pokutován obnosem do 2000 K po případě trestán vězením do šesti měsíců nehlédě ku následkům dle všeobecného trestního zákona.

O řízení platí obdobně ustanovení § 5 cis. nařízení ze dne 16. března 1917, z. ř. č. 124.

Přestupky a tresty uvedené v paragrafu tomto jakož i v paragrafu 11 a 14 promlčují se ve třech letech.

§ 18.

Správných údajů při soupisu cenných papírů nesmí býti použito ku trestnímu stíhání ohledně dosavadních nesprávných neb neúplných udání učiněných při vyměření všeobecné nebo zvláštní daně výdělkové, daně z příjmu, důchodové, válečné a vojenské taxy, oprávil-li poplatník do 31. května 1919 svoje přiznání.

Rovněž odpadá vyměření dodatečných daní pro dobu před rokem 1914.

§ 19.

Nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a výkon ukládá se ministru financí.

Švehla v. r. v zastoupení min. předsedy.

Stříbrný v. r.

Staněk m. p.

Dr. Zahradník v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Rašín v. r.

Dr. Hruban v. r.

Prášek v. r.

Příloha A.

Přepočítací tabulka.

100 amer. dolarů = 500 K,
100 franků, leiů, lvů, drachem, dinárů, peset = 100 K,
100 švédských a norských korun = 130 K,
100 něm. říšských marek = 120 K,

10 sovereignů (liber šterl.) = 240 K,
100 rublů = 250 K,
100 hol. zlatých = 200 K,
100 zlatých ve zlatě = 240 K.